

[Riishøj]

vi også inden alt for længe en ny elforsyningslov, der i hvert fald sikrer, at ministeren og Folketinget har de instrumenter, der skal til for at kunne sikre, at de overordnede mål opfyldes og vi kommer af med det anarki, som i øjeblikket hersker med hensyn til f.eks. fastsættelse af elafregningsregler for vindmøller og for decentral kraftvarme uden for elværksregi.

Den debat er meget vigtig. Vi mener faktisk, det er vigtigt, at man ved siden af de offentlige monopoler, som elselskaberne er, også har et folkeligt initiativ, ikke mindst inden for decentral kraftvarme og vindmøller. Der er jo faktisk brug for konkurrence. Det er nu sådan, at store offentlige monopoler – det kender de vist udmærket østpå – er bedst til at lave store projekter. Det gælder lige fra kæmpemæssige trafikinvesteringer, metroer i Moskva og lignende. Men de er ikke særlig gode, når det gælder centrale beslutninger, når det gælder at få et folkeligt engagement og en sund konkurrence udefra.

Folketinget må være på vagt og sikre den sunde konkurrence inden for energisektoren, som er vigtig. Det er egentlig lidt påfaldende, at det er SF, der skal stå her og forsvare den, mens højrefløjen forsvare et stort offentligt monopol. Jeg kan dog høre noget fra Venstre, som i hvert fald også antyder, at der er god grund til ikke bare at satse på offentlige monopoler i energisektoren. Men vi mangler stadig væk handling på området.

Vi savner også stadig væk initiativer til at få offentlige bygninger sat i energimæssigt forsvarlig stand. Der er store uudnyttede potentialer. Det er forsat sådan, at amtskommunerne modsat kommunerne ikke har mulighed for at låne til energibesparende formål, og det mener vi er uhensigtsmæssigt. Det er faktisk også i strid med nogle formuleringer i »Energi 2000«, som lægger op til, at den offentlige sektor i hvert fald skal have sit på plads, før man virkelig kan gå ud og kræve en hel masse i de øvrige sektorer, og der er fortsat store mangler her.

Vi lægger også stor vægt på, som andre ordførere har nævnt, at vi får energiforskningsmidler, og at vi får forøget tilskuddene til vedvarende energi. Det er dog et spørgsmål, i hvilket regi de forøgede midler til energiforskning skal ligge. I det øjeblik vi får et vedvarende energiråd op at stå, som faktisk fungerer godt og formålstjenligt, må det jo være rimeligt, at de midler –

og det bør være mange – som omhandler energibesparelser og vedvarende energi, overføres til det vedvarende energiråd, sådan at der kommer en sammenhæng mellem tilskud til projekter og tilskud til forskning.

Det er spørgsmål, vi meget gerne vil vende tilbage til. Det er ikke hensigtsmæssigt, at man får en adskillelse af organisationen på dette område. Og så er der altså også den fare, hvis det ligger uden for det vedvarende energiråd, at midler til forskning, som faktisk godt kan afholdes af elsektoren og naturgassektoren, bliver bevilget med offentlige midler, mens private initiativer uden for de offentlige monopoler ikke rigtig har nogen chance for at få de nødvendige midler.

Endelig lidt om naturgassens anvendelse. Vi er tilhængere af, at der bruges naturgasbaseret decentral kraftvarme til at fortrænge kul og elvarme, men ikke til at fortrænge miljøvenlige indenlandske biobrændsler.

Vi er også tilhængere af, at DONG handler på kommercielle vilkår, men det er dog hensigtsmæssigt, at der er en vis kontrol. Nu skal vi i Det Energipolitiske Udvalg behandle et statsgaranteret lån til Stenlillelageret, og dér er det jo nok en meget god idé, hvis man yder et statsgaranteret lån på 1,7 mia. kr., at man har noget hånd i hanke med, om der er en indtægtsbaseret virksomhed til at kunne tilbagebetale dette lån. Ellers frygter jeg for, at man får et voldsomt pres for bare at sælge naturgas for at tilbagebetale lånet, men ikke for at tilfredsstille overordnede energipolitiske mål, som vi f.eks. har i »Energi 2000«. Den sag må vi behandle ordentligt og grundigt i Det Energipolitiske Udvalg, så vi ikke står med en katastrofal beslutning om ganske få år.

Vi mener i SF, at vi i de sidste måneder har oplevet – og det antydedes jo også i hr. Bilgrav-Nielsens og hr. Poul Nielsens indlæg – en drejning af energipolitikken i uheldig retning. Jeg skal ikke gentage de konflikter, vi allerede har haft. Jeg kan ikke nok opfordre Socialdemokratiet og De Radikale til at gøre brug af det grønne flertal. Jeg kan huske, at man gjorde megen brug af det i perioden 1981-84, men der er ligesom en tendens til, at man nu bruger det grønne flertal til at true regeringen, og så laver man løsninger, der er halvgode i stedet for de bedst mulige løsninger.